

OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 520.
Ročník 52.
Květen 2023

Z naší činnosti

Jak jsem psal před 2 roky, „paní Zima se ještě koncem dubna nechce vzdát své vlády a stále se hlásí občas sněžením a ranními mrazíky“. Už aby se počasí změnilo a oteplilo se. Na dubnovou schůzku dne 3. 4. 2023 mezi nás zavítal náš bývalý dlouholetý člen a předseda Ing. Jaromír Chvastek, aby nám povykládal své zážitky z cesty za kaktusy po USA v roce 2022. Jednalo se především o zimovzdorné kaktusy rodu *Echinocereus*, *Escobaria*, ale i další nádherné rody z této oblasti. Pěstování těchto rostlin je v poslední době ve velké oblibě, zvláště v dnešní energetické krizi. Přednáška byla skvělá a přinesla spoustu zajímavých postřehů z cesty a rad při jejich pěstování ve sbírce. Vše doplnily nádherné kvetoucí kytičky na lokalitách. Děkujeme přednášejícímu za příjemně strávený večer.

Pomůžete?

Několik kaktusářů se nás v poslední době ptalo na osud sbírky zesnulého Otakara Potyky st. z Orlové. Ještě před smrtí zakladatele sbírky změnila sbírka svůj charakter a stala se soukromou botanickou zahradou otevřenou pro veřejnost pro propagaci naší záliby. Po právní stránce je dnes tato zahrada zapsaná v rejstříku ústavů vedeném u Krajského soudu v Ostravě jako zapsaný ústav s názvem Botanická zahrada Orlová, z. ú., se sídlem 17. listopadu 360, Lutyně, 735 14 Orlová. Výrazněji se dostala do podvědomí veřejnosti v souvislosti se zvýšením cen energií, kdy současný majitel Otakar Potyka ml. poskytl rozhovor elektronickým médiím Blesk a i-Dnes:

<https://www.blesk.cz/clanek/regiony-ostrava/735444/pestitel-kaktusu-otakar-z-orlove-stoji-nad-propasti-nema-na-energje-100-tisic-dluhu.html>

<https://www.novinky.cz/clanek/ekonomika-ceny-energii-likviduji-jednoho-z-nejvetsich-ceskych-pestitelu-kaktusu-40426295>

Že situace s energiemi je v ČR dlouhodobě špatná, většinou víme a problémy s tím spojené dokážeme pochopit. V současnosti nemá Botanická zahrada žádnou viditelnou možnost získat finanční dotaci, jako obdobná zařízení. Proto bychom chtěli požádat zejména ty, kteří v minulosti tuto sbírku navštěvovali, o pomoc. Nemusí to být přímo solidární sponzorský dar. Stačí sbírku doporučit k návštěvě, navštívit sbírku, nebo si objednat placený vstup k prohlídce. Informace k pomoci si můžete vyžádat na mailové adrese potykaota@seznam.cz.

Za výbor SČSPKS, z. s., Ing. Jaroslav Vích, děkuje všem za pochopení!

Obrázky našich členů

Na titulní straně je obrázek, symbolicky znázorňující výskyt kaktusů na Americkém kontinentě. Na zadní straně, jsou argentinské skalničky, rostoucí společně s kaktusy *Perezia carthamoides*, *Tropaeolum polyphyllum*, vyhlídka *Aconcagua*, *Mutisia simiata*, *Abra Blanca*, *Junellia patagonica*, za *Alumine*, *Leucheria purpurea*, (foto Lumír Král)

V říši bodláků - část 1.

aneb vzpomínky na moje začátky kaktusaření

tak to jsem já, když jsem se „vrátil z Mexika“, říkali jsme tak malému kousku pískoviště, kde jsme si na dvorku jako děti hráli (rok asi 1953)

Je to rohový dům, kde jsme bydleli v prvním patře, a v přízemí byl obchod. Za prvním rohovým oknem jsem se narodil. První matná vzpomínka a seznámení s kaktusem byla, ještě než jsem začal chodit do školy, jako malý capart, to jsem mohl mít tak čtyři, možná pět let, to už jsme bydleli na Nerudové 7.

Úvod

Hned v úvodu je nutno říct několik věcí na vysvětlenou. Dostává se Vám do rukou pár řádků o kaktusech, ale i jiných sukulentech, které rovněž občas píchají, podobně jako i já když vylezu ze skleníku. Mým koníčkem jsou totiž kaktusy a vše co s tím souvisí. Stalo se už tradicí, že každý kdo jednou vstoupil do mého skleníku, odcházel s malým prezentem, většinou v zadní části těla i po předešlém upozornění. Příčinou byly velké opuncie přečnívající svými články do uličky. Na protějším parapetu byly celkem zajímavé rostliny a tak každý kdo se na ně chtěl blíže podívat, zapomněl na varovná slova a neprozřetelně strčil zadnici mezi články opuncí. Kromě běžných pěstovaných kaktusů se mými favority staly právě opuncie, nejen velké, ale zvláště pak ty malé, zvané všeobecně tefráky. Nechci rozebírat správnou botanickou terminologii u kaktusů, zvláště když už sám nadpis tomu neodpovídá. Avšak kdo se alespoň trochu zajímá o rostliny, určitě se s některými botanickými výrazy jednou setká. Nadpis by měl tak trochu vystihnout, že zde nepůjde jen o kaktusy, ale i o jiné sukulenty či další zajímavé rostliny. Dříve než se dostaneme k rostlinám, uvedu něco o své maličkosti, ale také o svých stejně postižených kamarádech.

Chlupatý kaktus

Aniž bych na tom měl nějaký vliv, světlo světa jsem spatřil na začátku druhé půlky 20. století, přesně 1. 3. 1950 po půl dvanácté v Krnově. Do porodnice mamku neodvezli a tak můj rodný dům se nachází na Tyršové 15.

Krnov, Tyršova čp. 15 - za prvním oknem v prvním patře jsem se narodil - můj rodný dům

Lumírek s rodiči - první foto 1950

V té době v rádiu hrály dost často oblíbenou píseň „chlupatý kaktus“. Mému otci se píseň velmi líbila a tak nezůstalo jen u prozpěvování a jednoho dne domů přinesl malý kaktus.

Zde asi začaly první moje pěstitelské pokusy, které snad později mohly ovlivnit můj přístup k této trnité kráse. To co táta přinesl domů, bylo zasazeno do písku, neboť u nás vládl názor, že kaktus roste na poušti a to je přece samý písek. Horší už to bylo se světlem. Poněvadž na takovou kytku nebylo nikde jinde místo, než na schodech do podkroví, kde nikdo nechodil, ale byl všem na očích, kdykoliv jsme šli domů nebo ven. O záливce už vůbec nemluví. Kaktus vydrží vše. I když jsme říkali, že roste na poušti, že vodu celkem nepotřebuje, přece ho nebudeme trápit o suchu. Takže při každé záливce pokojových květin jsme trochu crkli i tomuhle chlupáči. Výsledek nemohl být jiný než žalostný. Kaktus, jehož chloubou byly nádherné červené plody kolem dokola temene a později určen jako *Mammillaria prolifera*, jsem jednoho dne už nemusel chodit zalévat. Jediné co mi zůstalo z těch časů a co jsem nezapomněl je píseň, kterou jsem později slyšel zpívat ústy jiných zpěváků.

Chlupatý kaktus

E. F. Burian / Josef Gruss – ve filmu: Před maturitou

Chlupatý kaktus, mám tak rád, je to můj zelený kamarád,
chlupatý kaktus mám tak rád, ten musí na stráž stát, když jdu spát.

Roste od devíti k pěti, na své poušti smutkem zavátý,
narodily se mu čtyři děti, přišly na svět fousatý

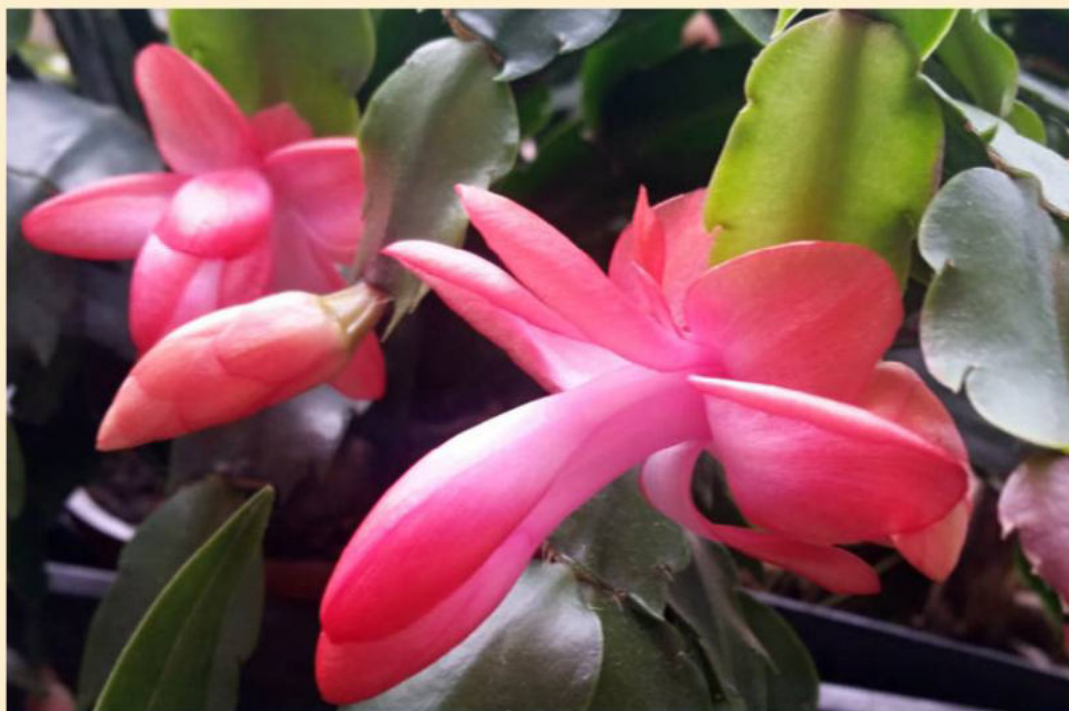

Mammillaria prolifera

Můj první kaktus

Uplynulo několik let. Mezitím jsme se přestěhovali v Krnově na Sokolovskou 9, začal jsem chodit na jinou školu, mít nové kamarády a jiné zájmy. To mi mohlo být tak dvanáct let, na první kaktus jsem dávno zapomněl, jak se říká: sejde z očí, sejde z mysli. Jen jednou se stala menší příhoda ve škole. Mezi jinými květinami na okně jsme měli i vánoční kaktus (*Schlumbergera truncata*) a někdo tohle ubohé stvoření

promáčkal nehty, takže byl samý děrovaný půlměsíček. To bylo velké vyšetřování, kdo to udělal a tak dál, jenže jak to dopadlo a co se stalo s kaktusem již nevím, ale už tenkrát mi bylo této rostliny dosti líto.

Schlumbergera truncata, hybrid

sourozenci Královi: sestra Alena, já a bratr Jenda, 1954

svůj první kaktus jsem dostal od rodičů kamaráda ze třídy roku 1962, když jsem měl 12 let
Miroslav na školní fotografii, v kroužku vedle mě

Echinopsis od kamaráda jsem si nevyfotil, tak alespoň *Echinopsis leucantha*, nad Fiambala

O něco později, když jsme se s klukama honili po lese, hráli různé hry, měli školní fotbalovou jedenáctku, no prostě výtečnou partu „mladých chuligánů“, se to

stalo. Rovněž jsme si hrávali na „divoký západ“ a k tomu výtečně sloužila stará opuštěná Cvilínská pískovna. Všude samý písek, nádherné pískové útvary s různými křovinami a stromky. Na konci podlouhlé pískovny bylo pěkné jezírko. Tam jsme se chodívaly koupat již brzy z jara, poněvadž tam byly celkem mělká voda (kde se dalo bez problému plavat), která se brzy ohřívala. Celá pískovna, podle mě dosti velká, byla ukončena kol dokola vysokými pískovými stěnami po těžbě, takže jsme si připadali jako v kaňonech Colorada či na poušti v Arizoně. Nahoře byl z jedné strany všude les, kde jsem chodíval na hříby a z druhé strany byl nedaleko statek. V tomto statku bydlel jeden ze spolužáků - kamarád Miroslav N. Při jedné návštěvě, kdy jsem na něj čekal, poněvadž sázel odnože ze staré mateční rostliny nějakého hybridního echinopsu, jsem si jednu odnožku vyžádal. Pod dojmy arizonsko-cvilínských písků jsem domů odnášel divoce vzhlížející rostlinu, jež ztropila doma pozdvižení. Doma mi řekli: „Když Jsi to přinesl, tak se o to starej“, jelikož nikdo neměl zájem popíchat se všemi směry trčícími trny. Tak jsem se poprvé s velkým elánem pustil do pěstování kaktusu. Možná proto, že jsem kytku zaléval jen sem tam, někdy jsem na ni i pozapomněl, snad právě proto za těchto těžkých podmínek vydržela až do dob, kdy jsem začal doopravdy kaktusařit. To jediné mi zůstalo z dob romantického mládí až do oné osudné zimy 1978/79, kdy teplota klesla během jedné noci na Silvestra o třicet stupňů Celsia z +11 na -19°C. Ale to už je jiná kapitola.

Miroslav Sýkora, krnovský pěstitel kaktusů, od něj jsem měl první sbírečku 1963

První malá sbírečka

O rok či dva později, kolem 13 - 14 roku mého života, jsme chodívali jako děcka pomáhat, sem tam do zahradnictví, které bylo vedle nás a na které jsme se denně dívali z okna. Dva velké skleníky spojené třetím kratším napříč, byly vytápěné. Pak tam byly dva nebo tři skleníky nevytápěné, ale dlouhé asi 20 - 30 metrů a spoustu pařenišť. Vzadu byla velká zahrada. Bohužel z tohoto zahradnictví už zhola

nic nezbylo, prostě bylo zrušeno a zpusošeno, jelikož na druhém konci města byl vybudován velký zahradnický kombinát, do kterého musela v roce 1965 přejít většina pracovníků z těchto malých zahradnictví. Manželé Sýkorovi byli oba zahradníci, takže stěhování postihlo i jejich rodinu. Pan Miroslav Sýkora se stal dokonce vedoucím celého nového zahradnictví. Z těchto důvodů v rámci stěhování svou celou sbírku kaktusů prodal, dodnes se mi nepodařilo zjistit komu. V nedávné době byl na místě bývalého zahradnictví postaven Kaufland.

Sbírka kaktusů ve starém zahradnictví, se nacházela v kratším skleníku, kde se v zimě topilo. Na dvorku bývaly celé léto venku velká agave, aloe vysoké kolem jednoho metru a jiné cereusovité kaktusy. Kolem těchto exotických rostlin jsme chodívali s bráchou a kamarádem odkrývat a přikrývat pařeniště, sem tam něco pokopat, pozalévat nebo pohlídat jejich dceru Marušku. Večer jsme seděli u ohně nebo hráli nějaké hry. Někdy jsme za odměnu obdrželi i nějaký kaktus nebo sukulent. A tu se již ve mně ozývalo prvé kaktusaření, přicházel jsem do tajů pěstění kytek a výsevů.

Měl jsem sešit (herbář), do kterého jsem si kreslil rostliny, které jsem dostával. Amatéřskému vyobrazení neunikly různá aloe, agave, nějaké euforbie (některé hodně odnožovaly, takže vypadaly jako stromečky) nebo různé haworcie. S kaktusů si vzpomínám na různé mamilárie, echinopsy či cereusovité druhy, dokonce jedna jako kristáta. Celkem jsem dostal kolem 20 kusů, což už byla taková minisbírečka. To už ze mě byl poloviční kaktusář, ale to jsem si tenkrát ještě neuvědomoval.

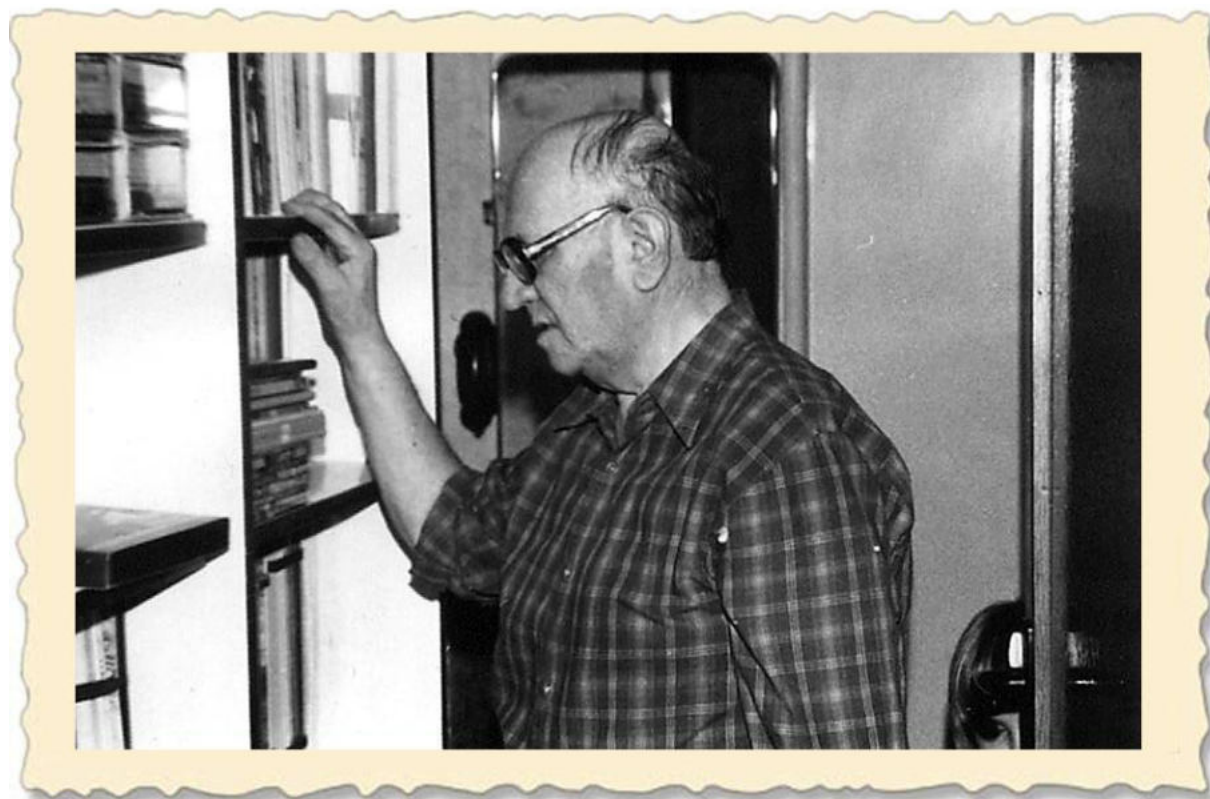
Miroslav Sýkora na své zahrádce

Moje pěstitelské úspěchy se pozvolna začaly měnit na neúspěchy, když jsem s kytkami začal ztrácet kontakt. Musel jsem dojíždět na internát v Dolním Benešově, kde jsem se učil na soustružníka tři roky. Ale hlavní úder přišel s povolávacím rozkazem, kdy během dvou let (1969 - 1971) z původní sbírečky, pečlivě

zaznamenané v sešitě, zůstal jen echinopsis. Ano, ten echinopsis, který jsem si přinesl, od kamaráda Mirka ze statku. Teď už to však nebyl jednotlivý kaktus, ale byl obsypán spoustou mladých odnoží, což se mi vyplatilo v pozdější době. Bohužel po vojně jsem už nenašel ani sešit s kresbami, což mně dodnes velice mrzí.

Pan Miroslav Sýkora se po přestěhování věnoval na své zahrádce pěstováním skalniček, ale také řezaným květinám. Zpočátku jsem jej ještě několikrát navštívil na jeho zahrádce, ale bez kaktusů se omezovaly i návštěvy, zemřel v srpnu roku 2010, ve věku 71 let. Původně pocházel z Třemešné ve Slezsku, kde byl založen jeden z prvních kaktusářských kroužků, který se později sloučil s kaktusáři z Krnova. Manželka pana Miroslava Sýkory pocházela z Chvalčova, kde se narodila i moje mamka, takže si měli co říct.

V Krnově žil i další známý kaktusář, jehož manželka pocházela v Chvalčova, stejně jako moje mamka. Tímto dlouholetým kaktusářem byl pan Zdráhal, který bydlel na Vodní ulici, což bylo nedaleko od místa, kde jsme bydleli. Vůbec v okolí mého bydliště bylo tenkrát hned několik pěstitelů kaktusů. Bohužel pana Zdráhala jsem jako kaktusáře nenavštívil, neboť brzy umřel, prakticky dříve než jsem se znovu začal o kaktusy zajímat. Navštívil jsem však později s mamkou, ale i sám několikrát jeho manželku, bohužel kaktusy už byly prodané. Já však za ní chodil na pokec o historii krnovského kaktusářství a pěstitelské rady. Pan Zdráhal se dobře znal s naším členem Emilem Zavadilem.

jedna z návštěv u Emila Zavadila s dcerou Janou 1978

V Krnově u nemocnice bydlel ještě jeden velký kaktusář, pan Drahoslav Kovář. Bohužel tohoto jsem vůbec nepoznal, neboť v době kdy jsem se začal znovu zajímat o kaktusy, emigroval do Německa. Později jsem se dověděl, že ještě před tím než emigroval, stačil celou sbírku prodat, koupil ji Milan Pavel z Pustkovce, který ji postupně rozprodával.

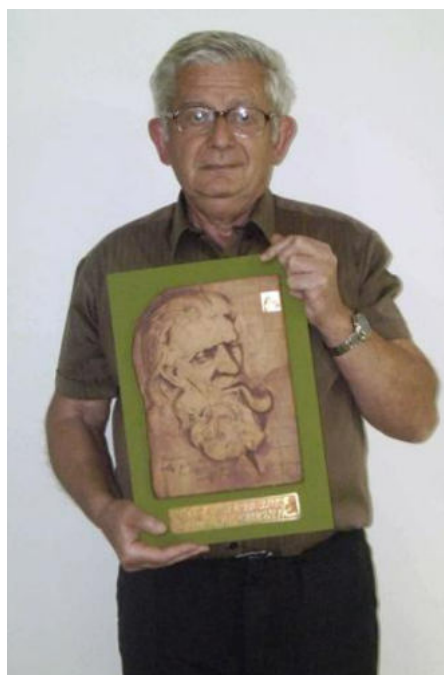
Lumír Král

Ing. Stanislav Stuchlík - 80 let

Významná osobnost našeho kaktusářství je Ing. Stanislav Stuchlík z Brna, osobnost, která se v půli května dožívá 80 let. Občanským povoláním chemický technolog. Jeho kaktusářská činnost je tak obsáhlá a bylo o ni tolik napsáno, že nevím, co ještě napsat. V úvodu snad jen to nejdůležitější. Jeho kaktusářské začátky sahají do prosince 1969, kdy si koupil první kaktusy, v roce 1970 vstoupil do brněnského klubu Astrophytum Brno, kde později zastával i mnoho předních míst ve výboru, především je známý jako jeho předseda. Již v sedmdesátých letech se aktivně věnuje sekci Notofilů, rovněž jako její předseda, ale i redaktor časopisu Minimus. V dalších letech se stává důležitým členem výboru SČSPKS, kde působí jako pokladník a redakční rady časopisu Kaktusy. Publikoval velké množství zajímavých článků ve známých časopisech a dokonce vydal knihu o rodu Notocactus. Noťáky jsou prakticky jeho celoživotní láskou.

Lumír Král ve sbírce Ing. Stanislava Stuchlíka v Brně

Ludwig Bercht a Stanislav Stuchlík na Pobeskydí 2018 a jako Zlatý Alberto 2013

Ing. Stanislav Stuchlík je především specialista na rod *Notocactus*, další oblíbený rod je *Gymnocalycium*. Navázal kontakty s mnoha domácími a zahraničními kaktusáři, specialisty na rod *Notocactus*. Za svoji dlouholetou práci a propagaci kaktusářství byl dne 28. 9. 2013 v Chrudimi na Zavírání sezóny oceněn, nejvyšším čs. oceněním Zlatý Alberto.

U ostravských kaktusářů měl v Klubu hned několik přednášek. Vzpomínám na jeho přednášky v sedmdesátých a osmdesátých letech v Ostravě, které měl skvěle připravené, a dověděli jsme se o rostlinách velké množství informací. V Ostravě proběhlo také několik setkání Notosekce, kde byl vždy připraven kvalitní program. Ing. Stuchlík procestoval také lokality notokaktusů, především v jižní Brazílii. Zážitky z cest přednesl na setkání kaktusářů Pobeskydí. Když u nás po přednášce spal u mě doma, měli jsme si hodně co říci o organizaci našich Klubů, ale také, jak jinak o kaktusech. (obrázky k článku Lumír Král)

Aloiz Balogh a Stanislav Stuchlík a zahájení sympozia Brně 16. 10. 2010

Stanislav Stuchlík a Bohdan Hiekisch, setkání notofilů v Ostravě, 1. 9. 2012

Stanislav Stuchlík, Jiří Kolařík a Norbert Gerloff, setkání Notosekce, Česká Třebová, 24.8.2013

Jaroslav Vích, Wolfgang Prauser, Stanislav Stuchlík, schůze Notosekce, Lipník n. B., 29. 8. 2015

Ing. Stanislav Stuchlík je dobrý kamarád a vynikající znalec kaktusů. I když své dlouholeté kaktusářské funkce předal mladším, stále je velkou podporou mladším pěstitelům. Neocenitelné jsou jeho články, které si můžeme stále přečíst především v časopise Kaktusy nebo Minimus. Za ostravský Klub přejeme odměněnému Zlatému Albertu, hodně dalších úspěchů, elánu, ale především zdravíčka, štěstí a pohodičky.

Za Klub kaktusářů v Ostravě z. s., Lumír Král

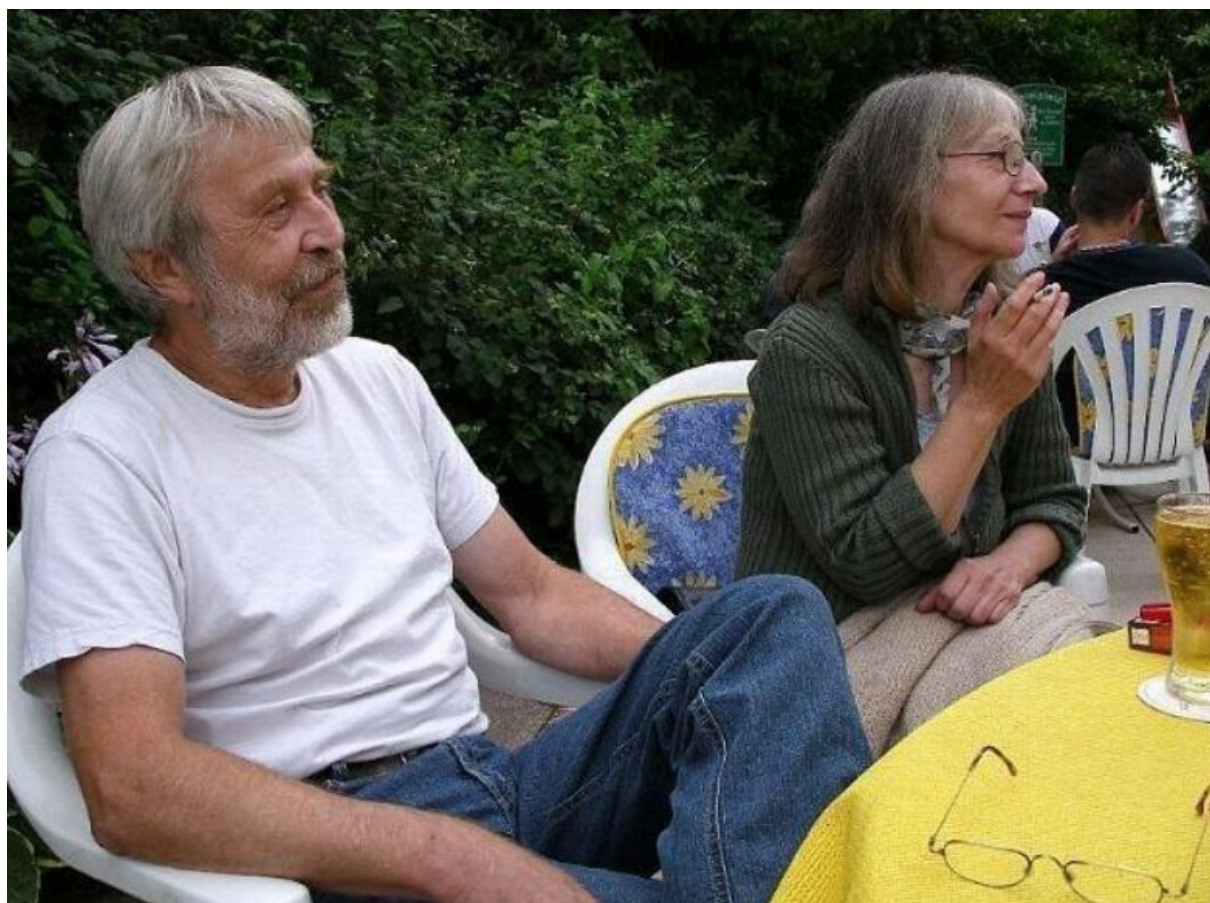
Odešel Jörg Piltz

(17. 1. 1944 - 23. 4. 2023)

Bohužel přišla další smutná zpráva, že kaktusářské řady opustil dne 23. 4. 2023 známý německý pěstitel pan Jörg Piltz z Dürenu ve věku 79 let. Naši členové, zvláště gymnofilové si ho budou dobře pamatovat, neboť Jörg Piltz byl uznávaným odborníkem na *Gymnoalycium*. Jeho seznamy P čísel kolují u nás ve sbírkách dodnes. S manželkou nebo s kamarády jako Detlev Metzing, Ludwig Bercht apod., procestoval od sedmdesátých let nespočetněkrát Argentinu, Paraguay a další země, kde rostou gymnokalycia. Napsal do odborných časopisů velké množství zajímavých článků na toto téma. Popsal několik nových druhů a Schütz na jeho počest pojmenoval *Gymnocalycium piltziorum* Schuetz (P 38). Jeho sbírka byla velká, snad až 500 m², bohužel jsem tam nikdy nebyl. Kaktusáři v Německu, ale nejen tam (byl známý po celá Evropě), ztrácí vynikajícího pěstitele, nikdy nezapomeneme.

Čest jeho památce !

Brigitte a Jörg Piltzovi z německého Dürenu

Informace

- schůzka 5. 6. 2023 – **Michal Rec**: kaktusy na skalce
- 12. - 14. 5. 2023 – Otevírání sezóny **Dvůr Králové nad Labem**
- 26. - 28. 5. 2023 – **zájezd do Čech** (Heřtus, Horáček, Jakubec, Libich, Franc a další).
- 31. 5. - 2. 6. 2023 – **výstava kaktusů**
- 23. - 25. 6. 2023 – setkání kaktusářů **Pobeskydí 2023**
- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hodin, ve **Stanici přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova 1881/10, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.
- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: lumir.kral@seznam.cz
- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: www.pavko.cz/kko
- Informace na naše www stránky zasílejte administrátorovi na e-mail: klouda@iol.cz
- Osobní stránky Lumíra Krále, kde najdete také aktualizované informace o činnosti našeho kaktusářského Klubu: www.lumirkral.webnode.cz

Opakování základů botaniky

Kaktusy pochází z Amerického kontinentu, vyskytují se od Kanady až na jih Patagonie. Je to velká oblast, kde jsou odlišné pěstitelské podmínky (viz obrázek na titulní straně). Úplně na severu, ale i na jihu snášejí kaktusy teploty pod nulu. Dnes se těmto rostlinám věnuje stále více pěstitelů, aby tak vyřešily energetickou krizi. Postupně k rovníku potřebují kaktusy stále teplejší pěstitelské podmínky, ty se také mění s nadmořskou výškou. Nejteplejší oblasti jsou kolem rovníku, Karibských ostrovů, jižního Mexika, či severní části Jižní Ameriky. Zde jsou teploty celoročně vysoké, ve dne přes 30 °C, v noci jen o málo nižší. Kaktusy mohou růst blízko rovníku, ale ve vyšších horských Andských polohách se klima mění. Jsou zde podobné podmínky jako v Mexiku, přes den horko, v noci zima. Znalý kaktusář si však s pěstováním poradí, neboť zná, z které oblasti rostliny pochází. Kdo to neví, bude si muset zopakovat základní zeměpisné údaje.

Adresy autorů:

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

Ing. Vích Jaroslav, e-mail: jaroslav.vich@gmail.com

OBSAH – KVĚTEN 2023

Z naší činnosti	66	Ing. Stanislav Stuchlík - 80 let	75
Pomůžete ?	66	Odešel Jörg Piltz	78
Obrázky našich členů	66	Informace	79
V říší bodláků - 1. část	67	Opakování základů botaniky	79

OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu

Tisk: Grafické a Tiskové studio L+L s.r.o., Ostrava

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, květen 2023

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava – Poruba, tel.: 605058070.

Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Perezia carthamoides, vyhlídka na Aconcagua

Tropaeolum polyphyllum, vyhlídka na Aconcagua

Mutisia simiata, Abra Blanca

Junellia patagonica, za Alumine

Leucheria purpurea, 50 km před křižovatkou